

mákban, mint a vígjátékokban. Vidéken is működött, de csak három hónapig, Moly Tamás igazgatása alatt, Kecskeméten, azután felkerült Budapestre. Itt több színháznak és kabarénak volt jeles tagja. Azután áttért a variétére és mint ilyen, ma az artisták egyesületének elismert elnöke.

Sándor Mária, énekesnő, mezzoszoprán, Sándor Erzsébet testvérhuga, sz. 1895-ben, Kolozsvárott. Farkas Ödönnél kezdte énektanulmányait. Első fellépte otthon a »Lalla Roukh« c. operában volt, mindjárt 1912 elején a Népopera tagja lett, mint Serpolette (Cornevillei harangok) kellemesen feltűnt; 1915 dec. óta a M. Kir. Operaház tagja. 1921. okt. 30-án Környei Bélának, a kitűnő hőstenornak neje lett, akivel Amerikában is fellépett és ott is gyarapította nagy műsorát. Szerepei: Finum Rózsi (A falu rossza), Rosa (Lakmé), Orlofsky (Denevér), Myrtale (Thais), Rosswiese (Walkür), Jancsi (Jancsi és Juliska), Fanchette (Figaró házassága), Mercedes és Carmen, Marta (Hegyek alján) stb.

Sándor Stefi, színésznő, sz. 1895-ben, Budapesten. A Rákosi-iskola elvégzése után Krecsányi Ignáchoz szerződött Buda-Temesvárra szubrettprimadonnának. Első fellépte a »Svihákok« c. operettben volt. Utóbb Balla Kálmán és Mariházy Miklóshoz szerződött. Nagy sikerrel játszott szerepei: Denise (Nebántsvirág), Piroska (Obsitos), Gábor (Gül Baba), Aranyvirág stb. Vidékről a budapesti Royal Orfeumhoz szerződött, ahol általa előadott ének- és táncszámaival egy új és eredeti egyéni zsánert teremtett és tett népszerűvé. Később az Apolló Kabaréhoz szerződött, majd külföldre ment és Bécs, Berlin, Drezda, Nürnberg, Hamburg, Brünn stb. nagy színpadain szerepelt állandóan sikerrel. 1929-ben visszatérve, a Bethlen-téri Színház tagja lett és 1930-ban, régi sikerei színhelyén, a budapesti Royal Orfeumban lép fel újra, ahol a közönség megkülönböztetett szeretettel fogadja fellépteit.

Sándor Zoltán dr., ügyvéd. (Jog- és államtudor.) Hatéves katonai szolgálata alatt, mint szibériai hadifogoly, magyar színházat vezetett és lapot szerkesztett.

1922 óta a Budapesti Színészek Szövetségének titkára. A »Színészujság« szerkesztője, a Budapesti Színészek Szövetsége Nyugdíjintézetének megalapításától (1923.) titkára, mint ilyen, sok agilitással fáradozik a budapesti színésztársadalom érdekeiért. Az utóbbi esztendőök vívmányait részben az ő buzgalmának köszönhetik a színészek.

Sándorfy József dr., orvos, a nagyváradi színészet híres mecenása, sz. 1767. ápr. 20-án, Hegyközüjlon (Bihar m.), megh. 1824. nov. 27-én, Nagyváradon. Iskoláit Nagyváradon és Debrecenben járta. Bécsben nagy agitációt fejtett ki az ott élő magyar írókkal, irodalmunk fölvirágztatására. Pályája kezdetén korát meghaladó előrelátással, tömérék anyagi áldozattal törekedett meghonosítani Nagyváradon a magyar színészetet; színházat építtetett, a működő tagokat sajátjából is rendszeresen fizette s ha valahol feltűnt egy kiválóbb színész, azt rögtön megkínálta jó szerződéssel és igyekezett társulatához megnyerni. Évek hosszú során át buzgó pártfogója volt nemzeti színészetünknek, a tagoknak valóságos atyja, akiket mindenkor bőven támogatott. 1814-ben Gulácsi Antaltól átvette a színésztársaságot, összes felszerelésével, 300 színdarabbal. 1818. okt. 23-án megvette gróf Rhédey Lajostól a nagyváradi nagypiaci házat és ettől kezdve ott tartották meg a színelőadásokat. »Siratják minden jók«, ezt vették a sírkövére.

Sándori Kálmán, színész, sz. 1864. szept. 28-án, Sátoraljaujhelyen. Színpadra lépett 1882. máj. 1-én, Kolozsvárott. Működésének nagy részét mint ügyelő töltötte ki.

Sántha Antal, színész, sz. 1836. szept. 6-án, Zomborban, megh. 1908. szeptember 28-án, Budapesten. Atyja gazdatiszt volt. Első fellépte 1856. máj. 14-én volt, Sümegyen, Szuper Károly társulatánál, a »Vak Bélá«-ban, a takács szerepében. A vidéken csakhamar feltűnt a kómikus szakmakörben. A vén »Csikós«-ban volt a legjobb alakítása, melyben a Debrecenben vendégszereplő Feleky Miklósnak nagyon megtetszett és az ő közbenjárása mellett